

Sygn. akt: KIO/2682/10

WYROK
z dnia 21 grudnia 2010 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Małgorzata Rakowska

Protokolant: Mateusz Michalec

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 grudnia 2010 r. w Warszawie odwołania wniesionego w dniu 13 grudnia 2010 r. przez **Mariusza Dudkiewicza i Rafała Skowrona prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Medax-Trans s.c. Mariusz Dudkiewicz, Rafał Skowron z siedzibą w Łodzi, 92-103 Łódź, ul. Brzezińska 5/15** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej Uniwersytecki Szpital Kliniczny Nr 1 im. Norberta Barlickiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, 90-153 Łódź, ul. Kopcińskiego 22,**

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**
2. **kosztami postępowania obciąża Mariusza Dudkiewicza i Rafała Skowrona prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Medax-Trans s.c. Mariusz Dudkiewicz, Rafał Skowron z siedzibą w Łodzi, 92-103 Łódź, ul. Brzezińska 5/15 i nakazuje zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) z kwoty wpisu uiszczzonego przez Mariusza Dudkiewicza i Rafała Skowrona prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Medax-Trans s.c. Mariusz Dudkiewicz, Rafał Skowron z siedzibą w Łodzi, 92-103 Łódź, ul. Brzezińska 5/15.**

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Łodzi**.

Przewodniczący:

.....

Uzasadnienie

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Uniwersytecki Szpital Kliniczny Nr 1 im. Norberta Barlickiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, zwany dalej „Zamawiającym”, działając na podstawie przepisów ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tj.: Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Pzp”, wszczął, w trybie przetargu nieograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia na „Transport Medyczny”.

Ogłoszenie o przedmiotowym zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 5 października 2010 r., nr 2010/S 95-143861.

Pismem z dnia 2 grudnia 2010 r. (wpływ do Odwołującego w tej samej dacie) Zamawiający poinformował wykonawców Mariusza Dudkiewicza i Rafała Skowrona prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „MEDAX-TRANS” s.c. Mariusz Dudkiewicz, Rafał Skowron z siedzibą w Łodzi, zwanych dalej „Odwołującym”, o wyborze oferty wykonawcy NZOZ MEDAX - POMOC DORAŻNA z siedzibą w Łodzi, zwanego dalej „MEDAX”, jako najkorzystniejszej oraz o odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, wskazując iż Odwołujący nie załączył do swojej oferty pisemnej zgody MSWiA na używanie sygnałów świetlnych i dźwiękowych. A ponieważ Odwołujący nie posiada statusu żadnego z podmiotów wymienionych w art. 53 ust. 1 pkt 11 ustawy Prawo o ruchu drogowym – zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 12 Prawo o ruchu drogowym – może używać sygnałów świetlnych i dźwiękowych jedynie na podstawie zezwolenia MSWiA.

W dniu 13 grudnia 2010 r. (pismem z dnia 10 grudnia 2010 r.) Odwołujący wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej (wpływ pisma do Zamawiającego w dniu 13 grudnia 2010 r.) wobec czynności:

1. dokonania wyboru oferty wykonawcy MEDAX jako najkorzystniejszej,
2. odrzucenia oferty Odwołującego,

zarzucając Zamawiającemu naruszenie art. 7 i art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp oraz § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. z 2010 r., Nr 226, poz. 1817), zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie dokumentów”, art. 534 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (tj.: Dz. U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908), art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 12 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (tj.: Dz. U. z 2007 r., Nr 14, poz. 89). Jednocześnie Odwołujący wniósł o:

1. unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
2. unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego,
3. dokonanie czynności oceny ofert przy udziale oferty Odwołującego.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał m.in., iż Odwołujący się ma status pogotowia ratunkowego, zatem jego uprawnienie do używania sygnałów świetlnych i dźwiękowych wynika wprost z powszechnie obowiązujących przepisów prawa i nie musi wykazywać się na te okoliczność dodatkowymi zezwoleniami. Nadto dodał, iż korzystanie z sygnałów świetlnych i dźwiękowych może wynikać z charakteru pojazdu, a mianowicie statusu pojazdu uprzywilejowanego, który – w jego przypadku - wynika z księgi rejestrowej nr 10-01242 prowadzonej przez Wojewodę Łódzkiego, w której wskazano, iż posiada on status pogotowia ratunkowego, a co powoduje, iż pojazdy Odwołującego są pojazdami uprzywilejowanymi i nie muszą posiadać zezwolenia, aby móc sygnałów świetlnych i dźwiękowych używać.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności postanowienia SIWZ wraz z załącznikami, złożone oferty, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron złożone podczas rozprawy, skład orzekający Izby zważył co następuje:

Izba nie znalazła podstaw do odrzucenia odwołania w związku z tym, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek negatywnych, uniemożliwiających merytoryczne rozpoznanie odwołania, wynikających z art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Mając na uwadze powyższe skład orzekający Izby merytorycznie rozpoznał złożone odwołanie, uznając iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba ustaliła, iż Zamawiający w rozdziale V „Wykaz oświadczeń i dokumenty jaki mają dostarczyć wykonawcy w celu potwierdzenia oceny spełnienia warunków udziału w postępowaniu” pkt 6, ppkt 6.3. żądał, aby wykonawcy w celu potwierdzenia, iż oferowane usługi odpowiadają wymaganiom określonym przez zamawiającego wraz z ofertą złożyli pisemną zgodę MSWiA na używanie sygnałów świetlnych i dźwiękowych.

Odwołujący, co jest bezsporne, takiego dokumentu nie złożył.

Zamawiający, pismem z dnia 26 listopada 2010 r., w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp, wezwał Odwołującego do uzupełnienia dokumentów, tj. dostarczenia pisemnej zgody MSWiA na używanie sygnałów świetlnych i dźwiękowych.

W odpowiedzi na powyższe (pismem z dnia 29 listopada 2010 r.) Odwołujący wskazał, iż „nie jest adresatem normy z artykułu 53 ust. 1 pkt 11 ustawy Prawo o ruchu drogowym”, gdyż posiada status pogotowia ratunkowego – zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.

Mając na uwadze powyższe Izba zważyła co następuje:

Art. 53 ust. 1 pkt 1-11 ustawy Prawo o ruchu drogowym wymienia pojazdy jakie mogą być pojazdami uprzywilejowanymi w ruchu drogowym. Natomiast pkt 12 ww. przepisu stanowi, iż pojazdem uprzywilejowanym w ruchu drogowym może być również pojazd samochodowy jednostki niewymienionej w pkt 1-11, jeżeli jest używany w związku z ratowaniem życia lub zdrowia ludzkiego - na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Powołany wyżej przepis stanowi więc o wyjątkach od ogólnych zasad poruszania się po drogach publicznych i wyraża intencję ustawodawcy do ograniczenia ilości pojazdów uprzywilejowanych poruszających się po drogach, w tym zawiera przeniesienie uprawnień do wydawania zezwoleń na uprzywilejowanie w ruchu drogowym pojazdów samochodowych na naczelny organ administracji państwowej, uzależniając wydanie takiego zezwolenia od tego czy „pojazd jest używany w związku z ratowaniem życia lub zdrowia ludzkiego, a nie w przypadkach działań mogących hipotetycznie wystąpić w bliżej nieokreślonej przyszłości” (wyrok NSA z dnia 24 maja 1999 r., sygn. akt II SA 547/99).

W niniejszym stanie faktycznym potwierdzeniem spełnienia wymogów było przedłożenie zezwolenia na uprzywilejowanie pojazdu w ruchu drogowym, a dokumentu takiego Odwołujący nie przedłożył. Potwierdzenia spełnienia takiego wymogu, wbrew twierdzeniom Odwołującego, nie może stanowić wpis do księgi rejestrowej, gdyż dowodzi on - jak słusznie podniósł Zamawiający - jedynie faktu, iż firma posiada status zakładu opieki zdrowotnej. Świadczenie usług w zakresie medycyny ratunkowej nie przesądza o tym, iż dany wykonawca jest Pogotowiem Ratunkowym, a tym samym iż jest pojazdem uprzywilejowanym w ruchu drogowym. O możliwości uprzywilejowania pojazdu w ruchu drogowym decyduje bowiem, zgodnie z przepisami ustawy, używanie pojazdu w związku z ratowaniem życia lub zdrowia ludzkiego, a więc faktyczne używanie pojazdu w tym konkretnym celu (ratowania życia lub zdrowia ludzkiego). A ponieważ takie m.in. będzie – co potwierdził Zamawiający na rozprawie – przeznaczenie pojazdów świadczących usługi będące przedmiotem niniejszego postępowania koniecznym było złożenie takiego zezwolenia.

Niewątpliwym jest, iż transport medyczny może być wykonywany pojazdami samochodowymi, które nie mają zezwolenia na uprzywilejowanie w ruchu drogowym, o ile

takie uprzywilejowanie nie staje się wymogiem postępowania o zamówienie publiczne i o ile pojazd nie jest używany w związku z ratowaniem życia lub zdrowia ludzkiego. Tym samym Odwołujący zobowiązany był wymagane zezwolenie przedstawić.

Kwestionowanie zasadności żądania złożenia takiego dokumentu, w tym podnoszenie zarzutu naruszenia § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia w sprawie dokumentów, na obecnym etapie postępowania, jest spóźnione.

Odwołujący, mając wątpliwości co do treści ogłoszenia oraz treści SIWZ, mógł zwrócić się do Zamawiającego w terminie zgodnym z ustawą Pzp o ich wyjaśnienie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (tj.: Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.), tj. stosownie do wyniku postępowania. Izba nie uwzględniła wniosku pełnomocnika Zamawiającego o zasądzenie kosztów według norm przepisanych, gdyż Izba – zgodnie z ww. rozporządzeniem – do kosztów postępowania zalicza uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego, w tym wynagrodzenie pełnomocnika, w wysokości określonej na podstawie rachunków przedłożonych do akt sprawy, a żadnego rachunku pełnomocnik Zamawiającego nie przedłożył.

Przewodniczący:

.....